

lighed har faaet tilveiebragt Fiskehaller, hvortil man har henvist den hele Fiskehandel og Behandlingen af Fisken, saaledes kan jo ogsaa en Kommune uden Lov oprette et Slagtehus; men det bliver ikke Noget offentligt Slagtehus, man bliver kun forveien enig med 30—40 Slagtere om, at de ville benytte et saadant Slagtehus mod at svare en vis Leie, og hver Slagter faar da sit Slagtekammer, hvor han altsaa vil kunne faae Leilighed til at udføre den Slagtning, som Sundhedskommissionen af forskjellige Hensyn gjør Banskelligheder ved at give ham Tilladelse til at udføre i et leiet Lokale et Sted i Byen. Et saadant Slagtehus kan altsaa for de enkelte Slagtere, som der faae Leilighed til at leie sig et Num, have nogen Betydning; men for Samsundet, for Sundheden i Byerne, har det jo aldeles ingen Betydning. Slagterne vedblive derfor ligesuldt at være spredte rundt omkring, og ligeledes vedblive alle de Ulemper, der følge deraf. Jeg tror nu ikke, at det vil være nogen egenlig økonomisk rigtig Foranstaltning at gaa frem paa den Maade, og jeg tror, at man let ad den Veie maasse vil komme til netop at gjøre Uret mod de Slagtere, til hvilke man ikke kan skaffe Plads i Slagtehuset. Det vil jeg imidlertid lade staa hen; men den Bemærkning forekommer det mig laa nær, at Loven kun omhandler offentlige Slagtehus, hvortil Alle skulle have Adgang, og at der naturligvis ikke til at bygge et Slagtehus for enkelte Slagtere behøves nogen Lov.

Jeg gjorde før en Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjentage overfor det ærede Medlem, og det er den, at, saaledes som hans Forslag lyder, gaar det kun ud paa, at de 3 Bestemmelser i § 2, hvor det hedder: „Ved den i foranstaaende § 1 nævnte Vedtægt bestemmes tillige, at det og det skal finde Sted, skulle udgaa; men fordi disse 3 Bestemmelser gik ud, var det ikke derved givet, at Vedtægten ikke maatte indeholde saadanne Bestemmelser. Der stod da kun ikke i Loven, at de skulde indeholdes i Vedtægten, men der stod ikke, at de ikke maatte findes i Vedtægten, og det var derfor, jeg før ytrede nogen Tvivl om, hvorledes det ærede Medlems Mening skulde forstaaes. Nu forstaaer jeg fuldkommen det ærede Medlems Mening, og jeg vil da sige, at, naar denne Mening bliver tydelig udtrykt i Loven, er denne ikke af nogetomhelst Værd; men naar det er saa, er det jo fuldstændig i sin Orden, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller, hvad jeg vist ikke behøver at tilskynde dem til, de have vist besluttet det forveien, stemme imod hele Loven; thi Hensigten med Loven, at tilveiebringe Sikkerhed for, at der dog noget Sted fandtes sundt Kjød tilkjøbs, vilde jo aldeles forseiles, naar disse Bestemmelser i § 2 tages bort. — Jeg beder tilgivt, hvis jeg ikke skulde have besvaret alle det ærede Medlems Bemærkninger, det er muligt, at jeg har glemt nogle, og jeg beder da

om Undskyldning; det er ikke, fordi jeg ikke med megen Opmærksomhed har hørt det ærede Medlems Foredrag, men fordi jeg let kan glemme Noget, naar jeg saaledes uforberedt skal svare.

N. Nasmussen: Det synes, som om den ærede Ordfører slet ingen Forskiel kan gjøre paa, hvad der egentlig strengt kommer Kommunerne ved, og hvad Samsundet, og det er dog egentlig det, jeg har tilsiget med mine Underendringsforslag, at gjøre skarpt Skjel mellem Samsundets og den kommunale Ordning. Nu siger den ærede Ordfører, at, naar man ikke faar det Hele med, ogsaa Kjødkontrol, er det Hele kastet overbord. Det er mig aldeles uforstaaeligt. Det Første, det gælder om for Kommunerne, er dog at søge at faae de usunde Forhold, som Slagterierne afstedkomme, ryddede af Veien. Det er heller jeg, at for at faae dem af Veien, maa der Foranstaltninger til, skjøndt jeg ikke kan indrømme, at det just behøves at være i Form af Slagtehus. Dette vedkommer Kommunen, men de andre Foranstaltninger, — det gjør jeg gjentagende opmærksom paa — høre hjemme i den Lov, der ligger i Folketinget, og slet ikke her. Det hænger slet ikke sammen med, at vi ingen Foranstaltninger forlange — det gjøre vi, men hvert paa sit Sted og sin Plads; for Samsundet er Et og Kommunerne et Andet; de Kommuner der have Slagtehus, behøve ikke bedre Kjød end de, der ingen have; de to Ting staa ikke i nogenformet Forbindelse med hinanden, og naar den ærede Ordfører og Forslagsstiller (Sørensen) faar sin Hensigt opnaaet med Xvangslagterierne, har han jo fuldstændig Sikkerhed for, at han vil faae Brug for sine Slagtehus. Det synes mig at være saa klart, som at to og to ere fire, men det ærede Medlem vil naturligvis have mere med, nemlig det, han har søgt at faae med tidligere i andre Lovforslag; det spiller endnu en Rolle for den ærede Ordfører, og derfor skulde det absolut med ind her. Den ærede Ordfører ytrede Noget om, hvorledes det stod til nu, naar Nogen blev anholdt. Ja, det er ganske sikkert; hvordan staa det til, naar Nogen bliver anholdt af Politiet? Saa ere de i en yderst vanskelig Stilling, underkastede Politiets Bestemmelser, men er det saa, saa er Lovforslaget jo ikke saa nødvendigt. For nærværende Tid er Forholdet jo ikke saa slemt; saa kunde de jo godt tage fat ogsaa nu; de kunne i enhver Kommune gjøre sig saa lystige som de ville; de kunne blot anholde de Paagældende. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at der er en Forskiel paa at anholde usundt Kjød og at paabyde, at Ingen maa forhandle sine Varer uden Sundhedsattest. Naar en hel Mængde Slagtere komme til en By og blive anviste et Sted, hvor de skulle opholde sig for at faae Sundhedsattest, er der Ingen, der ved, paa hvor let en Maade den kommer tilstede. Det er slet ingen Spøg, om